

Γεννημένος στις 22 Σεπτεμβρίου 1791 σε κάποια επαρχία του Λονδίνου, ο Μιχαήλ Φαρανταίου εξελίχθηκε σε ένα σπουδαιότατο φυσικό και χημικό της εποχής του. Μέσα στην ιστορία της Επιστήμης ξεχώρισε και έμεινε ως ένας από τους σημαντικότερους πειραματιστές, ίσως ο σημαντικότερος. Οι ιδέες, που εξήγαγε κατευθείαν από τα πειράματά του, έμελλαν να αποτελούν από τότε νόμους και βασικές θεωρίες της σύγχρονης επιστήμης, της Φυσικής και της Χημείας.

Η ζωή του...

Γεννήθηκε στο Νιούτον, κοντά στην Αγγλική πρωτεύουσα. Το επάγγελμα του πατέρα του, η σιδηρουργία, εξοικονομούσε πολύ ελάχιστα για την οικογένεια και ο Μιχαήλ, αφού πήρε μια βασική μόρφωση και έμαθε γραφή, ανάγνωση και μαθηματικά, αναγκάστηκε να εργαστεί από μικρή ηλικία.

Όντας πολύ μικρός για την τέχνη του πατέρα του, οι γονείς του, του βρήκαν δουλειά σε ένα βιβλιοδετείο. Τι καλύτερο για τον μικρό αναζητητή που κοντά στα βιβλία ανακάλυπτε έναν ολόκληρο κόσμο γνώσης που τον εντυπωσίαζε και του ξυπνούσε το ενδιαφέρον του για την έρευνα και την επιστήμη! Όπως συμβαίνει συνήθως σε όσους πρόκειται να γράψουν ένα κομμάτι στην Ιστορία, η «τύχη» και τα γεγονότα με μαγικό σχεδόν τρόπο βοηθούν στην ανάδειξη και την εκπλήρωση της «μοίρας» τους.

Μια σειρά από γεγονότα έδωσαν στο Φαρανταίου την ευκαιρία να έρθει σε επαφή με σπουδαιούς επιστήμονες της εποχής του και τα κατάλληλα άτομα μέσα σ' αυτούς που θα τον βοηθούσαν να ικανοποιήσει τη λαχτάρα του να ασχοληθεί με την επιστήμη. Με συνοδό

Μιχαήλ Φαρανταίου, 1791-1867 (Michael Faraday)

Συντάχθηκε απο τον/την ΠΗΓΗ: <http://biographies.nea-acropoli.gr>

Κυριακή, 24 Ιούνιος 2012 14:54 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 30 Ιούνιος 2012 18:40

την «τύχη» και την τόλμη του έστειλε μια επιστολή στο Βασιλικό Ινστιτούτο Ερευνών εκφράζοντας την αγάπη του για την Επιστήμη και την επιθυμία του να αποτελεί μέλος της επιστημονικής κοινότητας.

Μετά από ευνοϊκά προς αυτόν συμβάντα, βρέθηκε μια θέση βοηθού εργαστηρίου κοντά στο γνωστό χημικό επιστήμονα της εποχής, το Χάμφρεϋ Ντέιβι. Οι πύλες άνοιξαν? Το 1813 ο Ντέιβι τον παίρνει σαν βοηθό σε ένα ταξίδι-γύρο στα σημαντικότερα επιστημονικά κέντρα-πόλεις της Ευρώπης. Στο Παρίσι, τη Φλωρεντία, τη Γένοβα, τη Ρώμη και τη Νάπολη, ο Faraday γνώρισε από κοντά και συναναστράφηκε με μεγάλους επιστήμονες της εποχής. Το ταξίδι, του χάρισε όχι μόνο σημαντικές γνωριμίες αλλά και την ευκαιρία να διευρύνει τις γνώσεις του, που δεν προέρχονταν, παραδόξως για την εποχή, από την ακαδημαϊκή μόρφωση.

Μαζί με τα θετικά αποτελέσματα του ταξιδιού, η περιήγηση ανά τον κόσμο τον έφερε σε επαφή με τη διαφθορά και την απάτη των ανθρώπινων κοινωνιών και του έδωσε ακόμα μεγαλύτερη ώθηση στο να αφοσιωθεί στην Επιστήμη με τον αγνό, ηθικό και ουσιαστικό τρόπο ενός φυσικού φιλόσοφου, όπως χαρακτήριζε με περίσσια ταπεινότητα και ευθύνη τον εαυτό του. Κατά την επιστροφή του στο Λονδίνο ενέτεινε τώρα πια τις δικές του επιστημονικές έρευνες, αρχικά ως βοηθός του Ντέιβι και αργότερα ως μέλος της Φιλοσοφικής Κοινότητας, βασισμένες κυρίως στο πείραμα και τη δοκιμή. Πρώτα > στη Χημεία και έπειτα στη Φυσική.

Το 1821 παντρεύτηκε τη Σάρα Μπαρνάρντ, μια γυναίκα που προερχόταν από τις γνωστότερες οικογένειες που υποστήριζαν την πίστη του Σαντεμανιανισμού. Ο ίδιος ο Φαρανταίου ήταν πιστός ακόλουθος σε όλη του τη ζωή αυτού του θρησκευτικού ρεύματος. Τα θρησκευτικά του πιστεύω επηρέασαν σε μεγάλο βαθμό την ανάγκη και την ενασχόλησή του με την επιστημονική και φιλοσοφική έρευνα. Μέχρι το τέλος της ζωής του διετέλεσε Επιθεωρητής στο Βασιλικό Ινστιτούτο, καθηγητής της Χημείας στο Βασιλικό Ινστιτούτο, μέλος της Βασιλικής Εταιρείας του Λονδίνου και μέλος σε αρκετές Επιστημονικές και Ακαδημαϊκές Κοινότητες της Ευρώπης. Πέθανε στις 25 Αυγούστου του 1867.

Το έργο του...

Καθ' όλη τη διάρκεια της επιστημονικής του πορείας, ο Φαρανταίου υποστήριζε πάντα τη δύναμη και την αλήθεια του πειράματος. Καθώς ο ίδιος δεν είχε ακαδημαϊκές μορφωτικές βάσεις, ο δρόμος του στην επιστήμη ήταν να μελετά και να βγάζει διδασκαλίες από την πράξη και τη δοκιμή. Ο ίδιος έλεγε ότι:

«Τα γεγονότα είναι υψίστης σημασίας και επομένως πρέπει να ερευνοούνται. Όσο λιγότερο θεωρείς κανείς, τόσο λιγότερες προκαταλήψεις και αντιφάσεις διατηρεί. Οι προκαταλήψεις μας είναι ό,τι έχουμε υποχρέωση να προσέχουμε πάντα και να αγωνιζόμαστε για να αποφεύγουμε τα μπερδέματά τους. Ο άνθρωπος που επιθυμεί να προχωρήσει στην κατανόηση της Φύσης, δεν θα πρέπει ποτέ να προκαλεί τέτοια εμπόδια στο δρόμο του».

Τα επιστημονικά εγχειρήματά του, οδήγησαν σε κατορθώματα όπως τη διάχυση και την υγροποίηση των αερίων, τη μελέτη κραμάτων, την ηλεκτρόλυση μετάλλων και των Νόμων της ηλεκτρόλυσης, την παρασκευή οπτικών γυαλιών κ.ά. Η μελέτη του πάνω στον ηλεκτρισμό και το μαγνητισμό και τα ηλεκτρικά και μαγνητικά πεδία τον καθοδήγησαν στην κατασκευή του δυναμό, της γεννήτριας, την απεικόνιση του μαγνητικού πεδίου με ρινίσματα σιδήρου, το Νόμο της ηλεκτρομαγνητικής επαγωγής και τη μετατροπή της ηλεκτρικής ενέργειας σε μαγνητική και το αντίστροφο και άλλες ανακαλύψεις που αποτέλεσαν βάσεις της σύγχρονης ηλεκτρολογίας και ηλεκτρομηχανικής. Πρόκειται για κάποιες από τις «αθόρυβες» επαναστάσεις των εργαστηρίων που βοήθησαν τον ανθρώπινο πολιτισμό να προχωρήσει μπροστά.

Ο ίδιος ο Φαρανταίου δήλωνε με ταπεινότητα ότι ήταν ένας φυσικός φιλόσοφος που μέσα από την παρατήρηση και το πείραμα το μόνο που επιθυμούσε πάντα ήταν να κατανοήσει όσο μπορούσε τα έργα του Δημιουργού και να ευεργετήσει τους συνανθρώπους του ξυπνώντας τους την αγάπη να παρατηρούν, να σκέφτονται και να ανακαλύπτουν την Αρμονία της Φύσης. Γι' αυτό πολλές φορές προς το τέλος της ζωής του απευθυνόταν με διαλέξεις στα μικρά παιδιά που κατ' αυτόν ήταν το πρότυπο του παρατηρητή και του ερευνητή της φύσης και των φαινομένων της, με αμεσότητα, ειλικρίνεια και ανοιχτούς ορίζοντες χωρίς προκαταλήψεις.

Σαν άνθρωπος ο Φαρανταίου είχε μια ταπεινή και ήσυχη προσωπικότητα. Τον χαρακτήριζαν η μετρημένη ζωή, η φιλικότητα, η οικειότητα, η ειλικρίνεια, η εργατικότητα και πάνω απ' όλα η επιμονή και η υπομονή. Μπορούσε με τις ώρες να εργάζεται στο εργαστήριό του και να επιχειρεί ξανά και ξανά τα πειραματικά εγχειρήματά του. Παρ' όλη τη μεγάλη αίσθηση του καθήκοντος που είχε, ήταν ένας εύθυμος και χαρούμενος άνθρωπος, με επιθυμία δράσης και όχι αποχής από τον κόσμο. Ό,τι τον επηρέασε περισσότερο στο χαρακτήρα, τη

στάση και της επιλογές ζωής του ήταν τα θρησκευτικά πιστεύω του ρεύματος του Σαντεμανιανισμού, μιας μορφής της Εκκλησίας του Προτεσταντισμού που είχε αποσχιστεί από την Εκκλησία της Σκωτίας.

Οι Σαντεμανιανιστές πίστευαν κατά γράμμα στα λεγόμενα της Βίβλου και προσπαθούσαν να αναβιώσουν την αίσθηση της αγάπης και της ενότητας που χαρακτήριζε την πρωταρχική Χριστιανική Εκκλησία. Στον Φαρανταίου αυτό μεταφράστηκε στην ανάγκη και την επιμονή του να μελετήσει και να φανερώσει την Ενότητα των δυνάμεων Φύσης και όλων των πραγμάτων μέσα σ' αυτή. Το βασικό πιστεύω των Σαντεμανιανιστών ήταν η «Πίστη στη γυμνή Αλήθεια» και ο Φαρανταίου άλλο δεν επιχείρησε παρά αυτό, δηλαδή, να ανακαλύψει την Αλήθεια του Θεού μέσα από τη μελέτη των δημιουργημάτων Του. Η Φύση ήταν γι' αυτόν μια αποκάλυψη και η Επιστήμη τίποτα άλλο από την ταπεινή προσπάθεια των υπηρετών του Θεού να κατανοήσουν τη Δημιουργία Του.

Η σωστή έρευνα είναι το μέσο που θα επιτρέψει αυτό στον άνθρωπο. Όπως έλεγε ο ίδιος: «Προασπίζω την τολμηρή ιδέα του αντί-υλισμού και αποδοκιμάζω την ομόφωνη ιδέα της προσέγγισης των πραγμάτων είτε αποκλειστικά με υλικό, ή αποκλειστικά με πνευματικό τρόπο, δίνοντας ελευθερία στη σκέψη». Ο κόσμος δεν έχει φτιαχτεί χωρίς νόημα και το χρέος του επιστήμονα είναι να συλλάβει και να φανερώσει το νόημα αυτό. Οι ανθρώπινες προκαταλήψεις και αντιφάσεις στη σύλληψη των πραγμάτων, αποτέλεσμα λανθασμένης έρευνας, βρίσκονται πάντα κάτω από την Αλήθεια που εκδηλώνει η φύση και οι Ιερές Γραφές.

Οι Φυσικοί Φιλόσοφοι («Επιστήμονες της Γνώσης») οφείλουν να έχουν, στην προσπάθειά τους αυτή, ανώτερα ηθικά αισθήματα και αντίστροφα αυτά που η Επιστήμη μπορεί να δώσει στους ανθρώπους είναι η Ευγένεια και η Ελευθερία. Απλώς η προσπάθεια του Επιστήμονα Φαρανταίου ήταν να ζήσει και να παραδειγματίσει μια ζωή πίστης και πνεύματος μέσα σ' έναν αρκετά «εγκόσμιο» κόσμο.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ιστοσελίδες του διαδικτύου με θέμα «Faraday M.»

Ιστοσελίδες του διαδικτύου με θέμα «Sandemanianism»

Εγκυκλοπαίδεια « Εμμ. Δρανδάκη»

«Sandemanianism and Faith», του Geoffrey Canter, εκδ. St Martins? Press, New York, 1991^α

Μιχαήλ Φαρανταίου, 1791-1867 (Michael Faraday)

Συντάχθηκε απο τον/την ΠΗΓΗ: <http://biographies.nea-acropoli.gr>

Κυριακή, 24 Ιούνιος 2012 14:54 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 30 Ιούνιος 2012 18:40
